

UOHSX003MTP9

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č.j. ÚOHS-R114/2010/VZ-9779/2011/310-ASc

V Brně dne 16.6.2011

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 12. srpna 2010, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem

- **TRIOS, spol. s.r.o.**, IČ 44269471, se sídlem Zakouřilova 142, 1470 00 Praha 4, za niž jedná Milan Tomášek, jednatel, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 1. března 2010 Mgr. Markem Gocmanem, advokátem, Advokátní kancelář Jünger, Gocman a Kopřiva, se sídlem 28. října 219/438, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29. července 2010, č.j. ÚOHS-S66/2010/VZ-9834/2010/530/SWa, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele veřejné zakázky „Dodávky hotových médií pro růst mikroorganismů“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 12. října 2010 pod ev. č. 60011839 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. října pod ev. č. 2007/S 198-240317, jehož dalším účastníkem je

- **zadavatel – Fakultní nemocnice Hradec Králové**, IČ 00179906, se sídlem Sokolská tř. 581, 500 05 Hradec Králové, zastoupená prof. MUDr. Romanem Prymulou, CSc., Ph.D., ředitelem,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 cit. zákona takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29. července 2011, č. j. ÚOHS-S66/2010/VZ-9834/2010/530/SWa

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil dne 3. března 2011 na základě návrhu navrhovatele TRIOS, spol. s.r.o., IČ 44269471, se sídlem Zakouřilova 142, 1470 00 Praha 4, za niž jedná Milan Tomášek, jednatel, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 1. března 2010 Mgr. Markem Gocmanem, advokátem, Advokátní kancelář Jünger, Gocman a Kopřiva, se sídlem 28. října 219/438, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory, řízení na přezkoumání úkonů učiněných zadavatelem Fakultní nemocnice Hradec Králové, IČ 00179906, se sídlem Sokolská tř. 581, 500 05 Hradec Králové, zastoupená prof. MUDr. Romanem Prymulou, CSc., Ph.D., ředitelem, ve veřejné zakázce „Dodávky hotových médií pro růst mikroorganismů“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 12. října 2007 pod ev. č. 60011839 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. října 2007 pod ev. č. 2007/S 198-240317 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel tři nabídky, které vyhovovaly kontrole úplnosti, jak vyplývá z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 12. prosince 2007. Jak dále vyplývá ze „zprávy o posouzení a hodnocení nabídek“ ze dne 12. prosince 2007, z výběrového řízení byla vyloučena nabídka uchazečů LabMediaServis s.r.o., IČ 27512380, se sídlem Huntířov 92, 554 01 Vítězná (dále jen „uchazeč LabMediaServis s.r.o.“) a HOSPIMED, spol. s.r.o., IČ 00676853, sídlem Malešická 2251/51, 130 00 Praha 3 (dále jen „HOSPIMED, spol. s.r.o.“). Důvodem vyloučení bylo dle předmětné zprávy nesplnění profesních a technických kvalifikačních předpokladů. S ohledem na skutečnost, že v zadávacím řízení zůstala jediná nabídka vyhovující požadavkům zadavatele, již nebylo zadavatelem přistoupeno k jejímu hodnocení, a tato veřejná zakázka byla rozhodnutím zadavatele ze dne 14. prosince 2007 přidělena uchazeči TRIOS, spol. s.r.o., IČ 44269471, se sídlem Zakouřilova 142, 140 00 Praha 4 (dále jen „TRIOS, spol. s.r.o.“).

3. Proti cit. rozhodnutí podal uchazeč LabMediaServis s.r.o. námitky, které zadavatel obdržel dne 11. ledna 2008. Zadavatel těmto námitkám nevyhověl, o čemž uchazeče informoval dopisem ze dne 18. ledna 2008, obdrženy uchazečem dne 21. ledna 2008. Uchazeč LabMediaServis s.r.o. následně podal dne 29. ledna 2008 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu, který návrh obdržel dne 31. ledna 2008, přičemž tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
4. Správní řízení bylo vedeno pod sp. zn. S58/2008/VZ-BM. Dne 1. července 2008 bylo v této věci vydáno rozhodnutí, č.j. S058/2008/VZ-10046/2008/530/BM, kterým bylo zrušeno rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče LabMediaServis s.r.o. a uchazeče HOSPIMED, spol. s.r.o., ze zadávacího řízení. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu, č.j. R141,144/2008/02-22149/2008/310-AS ze dne 3. listopadu 2008. Obě předmětná rozhodnutí nabyly právní moci dne 7. listopadu 2008.
5. Dne 3. února 2009 provedla hodnotící komise nové posouzení a hodnocení nabídek, na jehož základě navrhla zadavateli, aby vyloučil uchazeče LabMediaServis s.r.o. ze zadávacího řízení a uzavřel smlouvu s uchazečem HOSPIMED, spol. s.r.o., který dle hodnotící komise podal nejvhodnější nabídku s ohledem na kritérium nejnižší nabídkové ceny. Zadavatel se se závěry hodnotící komise neztotožnil a naopak sám provedl posouzení, na jehož základě vybral uchazeče LabMediaServis s.r.o. Výsledek zadávacího řízení oznámil všem uchazečům dopisem ze dne 4.3.2009. Proti rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky podala spol. TRIOS, spol. s.r.o. námitky. Zadavatel rozhodnutím ze dne 1.4.2009, doručené spol. TRIOS, spol. s.r.o. dne 8.4.2009, těmto námitkám nevyhověl a společnost TRIOS, spol. s.r.o. tedy podala k Úřadu dne 15.4.2009 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. Úřad zahájil řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem doručení návrhu, tj. dne 15. 4.2009.
6. Ve správním řízení, pod sp. zn. S97/2009/VZ-SWa bylo dne 1.7.2009 vydáno rozhodnutí č.j. ÚOHS-S97/2009/VZ-12169/2009/530/SWa, kterým bylo zrušeno rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5.1.2010. Zadavatel dále provedl dne 25.1.2010 nové posouzení nabídek a rozhodl o vyloučení všech uchazečů v zadávacím řízení, tj. společnosti LabMediaServis s.r.o., HOSPIMED, spol. s.r.o., TRIOS, spol. s.r.o., a zároveň i o zrušení předmětného zadávacího řízení. Dle zadavatele ani jeden z uchazečů nepředložil návrh smlouvy, který by byl v souladu se zadávacími podmínkami. Uchazeč TRIOS, spol. s.r.o. proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení a rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení námitky, které zadavatel obdržel dne 9.2.2010. Zadavatel těmto námitkám nevyhověl a své rozhodnutí oznámil uchazeči TRIOS, spol. s.r.o. dopisem ze dne 18.2.2010, doručený uchazeči TRIOS, spol. s.r.o. dne 22.2.2010. Vzhledem k tomu, že uchazeč TRIOS, spol. s.r.o. (dále jen „navrhovatel“) nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal uchazeč TRIOS, spol. s.r.o. návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dopisem ze dne 1.3.2010 (dále jen „návrh“). Úřad obdržel návrh dne 3.3.2010 a tímto dne zahájil i řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu dne 4.3.2010.

II. Napadené rozhodnutí

7. Úřad přezkoumal na základě ustanovení § 112 a následujících zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů, zejména zadávací dokumentace, a na základě vlastního zjištění rozhodl o zastavení řízení.
8. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že důvodem pro zastavení řízení bylo neshledání žádné z tvrzených skutečností navrhovatele. Dle Úřadu nepostačuje pouhý odkaz na ustanovení § 351 odst. 2 obchodního zákoníku v návrhu smlouvy navrhovatele k splnění podmínky zadavatele a dále limitace náhrady škody ex ante je odbornou veřejností převážně akceptována. V této souvislosti Úřad odkazuje na prof. JUDr. Irenu Pelikánovou, DrSc. a doc. JUDr. Karla Marka, CSc. Úřad došel dále k názoru, že v daném případě, při posuzování souladu návrhu smlouvy navrhovatele se zadávacími podmínkami, že návrh smlouvy neodpovídá požadavkům zadavatele uvedených v zadávací dokumentaci, což je důvodem pro vyřazení nabídky v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách.
9. Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel dopisem doručeným Úřadu dne 12.8.2010 rozklad, v němž napadá rozhodnutí v celém rozsahu a předsedu Úřadu, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

III. Námitky rozkladu

10. Navrhovatel, kterému bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 2.8.2010, podal dne 12.8.2010 proti výše uvedenému rozhodnutí rozklad, který byl doručen Úřadu téhož dne. V rozkladu navrhovatel uvádí následující námitky.
11. Navrhovatel namítal nesprávný postup doručení napadeného rozhodnutí, kdy Úřad namísto doručení prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, doručil napadené rozhodnutí právnímu zástupci navrhovatele písemně poštou. Dle názoru navrhovatele tedy nedošlo k řádnému doručení a lhůta k podání rozkladu tak ani nemohla začít běžet.
12. Dále navrhovatel namítá, že splnil podmínky dle zadávací dokumentace, neboť v návrhu smlouvy odkázal na zadávací dokumentaci, což připouští obchodní zákoník v ustanovení § 273 odst. 1, přičemž si dle navrhovatele zadavatel v zadávací dokumentaci nevymínil, aby v návrhu smlouvy byl uveden úplný obsah smluvních ujednání, a tedy odkaz na zadávací podmínky jako formu obchodních podmínek je správný.
13. Pokud dle zadavatele, nebyla splněna podmínka zadávací dokumentace, neboť v návrhu smlouvy mělo být uvedeno ustanovení, že v případě odstoupení od smlouvy ze strany vybraného uchazeče jako prodávajícího má být zachován pouze nárok na náhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů, jedná se dle navrhovatele o nepřípustnou limitaci náhrady škody, který je dle § 286 odst. 1 obchodního zákoníku absolutně neplatná, a tedy absence takového ustanovení nemůže být přičtena k tíži navrhovatele.

14. Navíc dle navrhovatele Úřad v řízení v prvním stupni nesprávně posoudil problematiku limitace nároku na náhradu škody, když zaměnil institut nároku na úhradu nutných a prokazatelných výdajů dle ustanovení § 351 odst. 2 obchodního zákoníku a nároku na náhradu škody dle ustanovení § 386 odst. 1 obchodního zákoníku.
15. Navrhovatel tedy setrvává u svého přesvědčení, že splnil podmínky zadávací dokumentace, jeho nabídka i návrh smlouvy měly být hodnoceny, a tedy zadavatel neměl právo zrušit zadávací řízení z důvodu uvedeného v ustanovení § 84 odst. 1 písm. b) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, neboť nebyly pro jeho vydání ještě splněny všechny zákonné podmínky a takové rozhodnutí bylo tedy předčasné.

IV. Řízení o rozkladu

16. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury, a proto v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předložil své rozhodnutí se spisovým materiálem rozkladové komisi.
17. Usnesením č.j. ÚOHS-S66/2010/VZ-12785/2010/530/SWa ze dne 30.8.2010 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu pro vyjádření k rozkladu.
18. Zadavatel se vyjádřil k podanému rozkladu dopisem ze dne 3.9.2010, doručenému Úřadu dne 9.9.2010 s tím, že trvá na svém rozhodnutí o vyloučení všech uchazečů a zrušení zadávacího řízení ze dne 25.1.2010. Zadavatel je i nadále přesvědčen, že navrhovatelem předložený návrh rámcové smlouvy v nabídce je pro zadavatele neakceptovatelný, jelikož je v rozporu se zadávacími podmínkami. Zadavatel navíc odkázal na Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 25.1.2010, na Oznámení o vyloučení a zrušení zadávacího řízení zaslané uchazečům téhož dne a také na Vyjádření k námitkám navrhovatele ze dne 18.2.2010, kde zadavatel zdůvodnil své stanovisko. Zadavatel dále vyjádřil přesvědčení, že při svém postupu dodržel veškerá ustanovení zákona č. 137/2006 Sb. v platném znění.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím, k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
20. Úřad svým rozhodnutím ze dne 29.7.2010, č. j. ÚOHS-S66/2010/VZ-9834/2010/530/SWa rozhodl správně a v souladu se zákonem, když neshledal v postupu zadavatele při vyloučení navrhovatele a zrušení zadávacího řízení porušení zákona a řízení dle § 118 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zastavil.

21. V následující části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech uvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke změně nebo ke zrušení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

22. Navrhovatel v podaném rozkladu namítal nesprávné doručení rozhodnutí, přičemž slovy navrhovatele byl předmětný rozklad podán „pouze z důvodu procesní opatrnosti.“
23. Dle § 19 odst. 1 správního řádu doručuje písemnost správní orgán, který ji vyhotovil. Správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Podle § 19 odst. 2 cit. zákona není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.
24. Vzhledem k tomu, že se Úřad nejprve snažil dne 30.7.2010 doručit napadené rozhodnutí prostřednictvím datové schránky právního zástupce navrhovatele Marek Gocman – Insolvenční správce, 28. Října 219/438, 709 00 Ostrava, s identifikačním číslem urixxz3, která byla v elektronickém spise evidována jako adresa odesílatele iniciačního dokumentu, a to opakovaně, přičemž následně Úřad zjistil, že tato datová schránka byla zrušena, přistoupil dne 2.8.2010 k doručení poštovní přepravou. Tato zásilka byla zaslána doporučeně, na adresu právního zástupce navrhovatele Mgr. Marka Gocmana, AK Jünger, Gocman a Kopřiva, 28. října 219/438, 709 00 Ostrava 9, přičemž doručení na předmětnou adresu bylo vykázáno dodejkou.
25. Skutečnost, že právní zástupce navrhovatele – Mgr. Marek Gocman - měl zřízeny 2 datové schránky, přičemž druhá datová schránka byla v době vydání rozhodnutí aktivní, bylo prokázáno až v rozkladovém řízení. Ačkoli shledávám, že Úřad měl doručit napadené rozhodnutí do datové schránky právního zástupce navrhovatele v souladu s ustanovením § 19 odst. 1 správního řádu, jedná se pouze o pochybení formální, které nemělo žádný faktický dopad do práv navrhovatele, neboť rozhodnutí mu bylo prokazatelně doručeno v listinné podobě a navrhovatel podal i v zákonné lhůtě předmětný rozklad. Je tedy bezúčelné, aby se doručení opakovalo.
26. Navrhovatel dále namítal, že Úřad zaměnil institut nároku na úhradu nutných a prokazatelných výdajů dle § 351 odst. 2 obchodního zákoníku a nároku na náhradu škody dle § 386 odst. 1 obchodního zákoníku, a že tedy právní posouzení věci ze strany Úřadu je nesprávné. Navrhovatel dále odmítá, že by limitace náhrady škody byla v českém právu možná s odkazem na § 386 odst. 1 obchodního zákoníku. V této souvislosti navrhovatel odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR vydané ve věci sp. zn. 32 Odo 1651/2005, kde Nejvyšší soud shledal, že limitace náhrady škody není možná. Navrhovatel dále uvádí, že část odborné veřejnosti sice limitaci nároků na náhradu škody připouští, avšak nikoli možnost, aby se účastník smluvního vztahu ex ante náhrady škody i byť smluvně absolutně vzdal, což dle názoru navrhovatele zadavatel požadoval. K této námitce uvádím následující.

27. Možnost limitace nároku na náhradu škody je problematikou, která je předmětem odborných diskusí již mnoho let. Ačkoli neexistuje zcela jednotný názor na to, jakým způsobem by mělo být předmětné ustanovení § 386 odst.1 obchodního zákoníku interpretováno, obecně u odborné veřejnosti převládá v posledních letech názor, že limitace přípustná je, jak již konstatoval Úřad v prvním stupni řízení.
28. Mám za to, že pokud je daný předpis předpisem soukromého práva, měl by být vždy interpretován ve světle základních principů soukromého práva, mezi něž mimo jiné patří i princip autonomie vůle. S ohledem na skutečnost, že sice ustanovení § 386 odst. 1 obchodního zákoníku je ustanovením kogentním, a to dle § 263 odst. 1 obchodního zákoníku, tedy se od něho nelze odchýlit, avšak zároveň i s ohledem na skutečnost, že jinak je úprava náhrady škody v obchodním zákoníku ryze dispozitivní, domnívám se, že restriktivní interpretace ustanovení soukromoprávního předpisu s ohledem na princip smluvní svobody, je nepřiměřená.
29. Dle mého názoru nelze interpretovat ustanovení § 389 odst. 1 obchodního zákoníku tak, že termín „vzdát se nároku na náhradu škody“ v sobě zahrnuje i omezení nároku, neboť omezení nároku představuje, byť i jen částečné, vzdání se nároku, které je však dle předmětného ustanovení zakázané. V takovém případě by např. ustanovení týkající se smluvní pokuty muselo být a priori neplatné, neboť smluvní pokuta je institutem paušalizované náhrady škody, přičemž dle ustanovení občanského zákoníku, který se subsidiárně použije i pro závazkové vztahy v režimu obchodního zákoníku, nelze požadovat náhradu škody způsobenou porušením povinnosti, na kterou se vztahuje smluvní pokuta, pakliže z ujednání účastníků nevyplývá něco jiného.
30. Navrhovatel argumentuje i odkazem na judikát Nejvyššího soudu, pod sp. zn. 32 Odo 1651/2005. K tomuto rozhodnutí chci uvést, že ačkoli nijak nezpochybňuji postavení Nejvyššího soudu v nalézání práva a jeho interpretaci, předmětný judikát je rozhodnutím doslovně ojedinělým, nejedná se o sjednocovací stanovisko pro rozhodnutí soudů o dané otázce a české právní prostředí není založeno na precedentním právu. V této souvislosti bych rád znovu zdůraznil, že odborná literatura obecně adoptovala stanovisko, že limitace náhrady škody možná je. V případě, kdy se názory liší, neexistuje jednotný přístup či stanovisko k dané problematice, nedá se a priori říci, že limitace náhrady škody je vždy neplatná, a tedy i požadavek zadavatele vyjádřený v zadávací dokumentaci, aby v návrhu smlouvy tato limitace byla uvedena, nemůže být bez dalšího považováno za podmínku či požadavek protiprávní. Protiprávnost, resp. neplatnost takového ustanovení, by v příp. sporu v souvislosti s náhradou škody vzniklou odstoupením navrhovatele od smlouvy z důvodů zapříčiněných na straně zadavatele musel posoudit věcně a místně příslušný soud.
31. Co se týče námítky navrhovatele, že Úřad zaměňuje institut nároku na náhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů podle ustanovení § 351 odst. 2 obchodního zákoníku a ustanovení § 386 odst. 1 obchodního zákoníku, dodávám, že ustanovení § 351 odst. 2 obchodního zákoníku je ustanovením dispozitivním. Cílem zadavatele bylo zcela zřejmě tímto způsobem limitovat případný nárok na náhradu škody tak, aby byl tento nárok omezen v rozsahu ustanovení § 351 odst. 2 obchodního zákoníku. Ustanovení § 351 odst. 2

obchodního zákoníku lze posoudit právě jako ustanovení obecného nároku na náhradu škody. Skutečnost, zda by případně byla taková limitace přípustná či nikoli, není na posouzení navrhovatele, nýbrž příslušného soudu, u kterého by v případě sporu o výši náhrady škody v případě odstoupení od smlouvy ze strany vybraného uchazeče, mohlo být iniciováno řízení, jejímž předmětem by bylo i posouzení platnosti takového ustanovení.

32. K tomuto bodu dále konstatuji, že obvyklou náležitostí smluv uzavíraných mezi stranami je ustanovení, které stanovuje, že v případě neplatnosti některého z ustanovení dané smlouvy, není neplatná smlouva celá. Pokud tedy měl navrhovatel za to, že takové ustanovení je či by mohlo být neplatné, mohl tímto způsobem tuto skutečnost promítnout do návrhu samotné smlouvy.
33. K argumentu navrhovatele, že formulace „úhrada nutných a prokazatelně vynaložených nákladů“ je značně neurčitá a nejasná dodávám, že navrhovateli nic nebránilo, aby se obrátil na zadavatele s dotazem ohledně obsahu a výkladu předmětného termínu v souladu s ustanovením § 49 zákona o veřejných zakázkách.
34. Navrhovatel dále tvrdí, že i přes požadavek zadavatele na limitaci náhrady škody, která je dle jeho mínění protiprávní, splnil podmínky zadavatele, neboť v návrhu smlouvy odkázal v souladu s obchodním zákoníkem na zadávací podmínky zadavatele v zadávací dokumentaci.
35. Mám za to, že podmínky zadavatele stanovené v zadávací dokumentaci musí být dostatečně určité tak, aby bylo zřejmé, co zadavatele od uchazečů požaduje, což v daném případě, shodně s názorem Úřadu, shledávám. Avšak požadavek na určitost zadání podmínek v zadávací dokumentaci a požadavek na určitost ustanovení smlouvy se nemusí navzájem překrývat. V daném případě, takový odkaz činí smlouvu v tomto bodě neurčitou.
36. V souvislosti s předchozím bodem dále doplňuji, že skutečnost, že navrhovatel pouze odkázal v návrhu smlouvy na podmínky zadavatele, aniž by je dále rozvedl či specifikoval jejich obsah, má za následek, že návrh smlouvy neobsahuje řešení případu, kdy některé z ustanovení smlouvy je v rozporu se zadávací dokumentací. Nelze tedy z takto učiněného návrhu dovodit, že se tato část smlouvy pro úpravu smluvního vztahu mezi zadavatelem a navrhovatelem nepoužije a zároveň není ani možné dovodit, že se navrhovatel naopak cítí být vázán i ustanoveními, které návrh smlouvy neobsahuje, a které jsou uvedeny pouze v zadávací dokumentaci.
37. Na základě výše uvedeného tedy neshledávám, že by zadavatel vyloučením navrhovatele se zadávacího řízení a zrušením tohoto řízení porušil zákon o veřejných zakázkách.

Závěr

38. Po zvážení všech rozhodných skutečností a okolností dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že

nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

39. Vzhledem k tomu, že jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

- Mgr. Marek Gocman, advokát, Advokátní kancelář Jünger, Gocman a Kopřiva, se sídlem 28. října 219/438, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory
- Fakultní nemocnice Hradec Králové, Sokolovská tř. 581, 500 05 Hradec Králové

Vypraveno dne:

Viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy